

(המשך מעמוד 37)

לציין את הביורגריה של אלישע שפיגלמן שהתפרסמה בהעולם הזה. שם הוא מעיד על עצמו שהיה תלמיד גרוע בכלכלה, ולקח לו ללמוד 6 שנים לתואר הראשון.

מה הקשר?

זה קשור למחלות של רשות השידור. הוא עצמו מספר כי הפך לכתב של הר מדיום הכי חזק בישראל, כשמר חיים יבין ביקש אותו לבוא תחת מר אברהם קושניר, שערך ללונדון. כאן את רואה כי מיקרוקוסמוס את מחלתה של רשות השידור. היא לא מיקצועית ועיתונאית לא מיקצועיים. תחלקם חסרה אתיקה מיקצועית עית והם מסתתרים מאחרי ועדה עובדים. המיקרה של שפיגלמן מראה לך את הר

ו'י זאח כרמית גיא?

היא קדיינית, שבסך-הכל צריכה לקרוא חרשות!

מחלה — תחת שיהיה מיכרו חיצוני, כדי שכלכלן מעולה יתקבל כעיתונאי, נעשה העסק בצורה פרטיזנית. חיים יבין מומין אותו, ואת מי הוא מומין? דווקא את התלמיד הגרוע ביותר בכיתה.

שפיגלמן לא בא לטלוויזיה מבית-הספר התיכון לפני שעבר בטלוויזיה הוא היה כתב כלכלי וראש מחלקת החרשות של הירדן.

או מה אם הוא היה כתב כלכלי כי רדיו? הוא לא כתב בביורגריה שלו איך נכנס לדסק הכלכלי של הרדיו.

היום הוא הופך למאשימו של שר האוצר, לקטיגור שלו, חלפון נגד קסיס קלוי. הוא כבר האוראקל מדלפי של הר כלכלה הישראלית. הוא לא מסתפק כי הגשת מידע. אלא יוצר כלכלה ומחנא

בית-חרושת לסבון, עם ועדי-עובדים קביעות. איפשה נשמע דבר כזה? בטלוויזיה הישראלית יש עורכים וכתבים שכבר 13 שנים לא זז מהמסך. השייטה הזו, שבנה גלילי, היא מסואבת ובלתי מיקצועית. הכתבים הופכים לשחצנים הר מתנשאים מעל הציבור, והופכים לגדור לים בעיני עצמם. אנו ערים כאן לתופעה של התנפחות צפרדעים.

קחי למשל את הסקאנדל עם כרמית גיא. זהו סקנדל מגוחך. מי זו כרמית גיא? תראי מה שהמדיום עושה לאנשים! היא אינה אשת-רוח ואינה סופרת. היא אפילו לא סימון דה-בובואר, היא בסך-הכל בחורה שתפקידה לקרוא חדשות. כל הקישורים שלה צריכים להסתכם בדיקציה ובחינוך ברור. מאיפה יש לה הוצפה ועזו לעשות סקאנדל לאומי, ולגייס את כל העיתונאים והכתבים נגד העורך שלה? מה היה קורה אם אורי אבנרי היה מחליט להעביר אותך מתפקידך? היית מצליחה לגייס את כל העיתונאים המדינאים? הסקאנדל הלאומי ש-עשתה כרמית גיא הוא מגוחך. בסך-הכל היא קריינית — תפקיד קטן מאוד ולא חשוב.

כרמית לא גייסה, למיטב ידיעתנו, את עיתונאי. בשנודע לעי תונאים התירוץ של הופעתה החייצונית, הם פנו אליה או כתבו את דעתם על דעת עצמם.

העובדה שנתנה לך ראיון, ושיצאה נגד הבוס הישיר שלה מבלי שתהיה צפויה לסנקציה, מראה לך מה קורה ברשות שידור.

הסקאנדל של כרמית גיא מצביע על תופעה חמורה מאוד — טומי לפיד פחות חשוב מרפיק חלבי, ורפיק חלבי יכול ליישם את הוועדה-המנהל! ככה מתנהלת רשות-השידור.

מה יש לך, בעצם, נגד רפיק חלבי? למה אתה נטפל אליו? אני לא נטפל אליו. רפיק חלבי נטפל לעם ישראל.

אתה מכיר אותה אישית? היכרות שיטחית. בזמן ההפגנה נגד הוועדה-המנהל, כשסירבנו לחדש את הקדנציה של ארנון צוקרמן, הגענו לבנין חוטי ירושלים. מוטי קירשנבוים התנפל עלי

יהיו לצידו. אז אני אעריך אותו בתור גיבור אמיתי. אבל להתחכם נגד הוועדה-המנהל, ללעוג ליושב-הראש כאשר שום סנקציה אינה יכולה להיות מופעלת נגדו, כי אם נעמיד אותו לבית-דין משמעתי מייד יכריז ועדי

פועי לפיד מזלזל באועד-המנהל. הוא מזמין קמטות וסקאנדלים

העובדים על שביתה בטלוויזיה — זו גבורה קטנה מאוד.

דרך אגב, שיהיה ברור — אני לא מפחד משביתה! מי שמפחד משביתה הוא המנכ"ל לפיד ולכן עולים לו על הראש. מר רפיק יכול לחשוב מה שהוא רוצה. אבל מר רפיק לא יכול לעבוד בשביל ציבור שדיעותיו שונות משלו. ולפרסם ספר בגרמניה.

הוא קיבל אישור לפני שיפירסם את הספר.

לא קיבל. פרופסור ירון הודיע, כי קרא את הספר לאחר שהופץ בירושלים, וכתב

סור ירון קרא, ועם כל הכבוד אני נותן אמון מלא בדבריו. כאשר ביקשתי לקרוא את הטקסט אמר לי לפיד שרפיק לא מרשה לו למסור את הטקסט לאיש. הספר תורגם מעברית ל-גרמנית ורפיק נתן ללפיד את הגירסה הגרמנית. אני לא חייב לקרוא גרמנית. אני חייב למר עוד משהו — אני מוכן ללחוץ את ידו של רפיק חלבי, אם יגמור מהר את תפקידו בטלוויזיה.

תגידי לי, איך יתכן שרפיק חלבי יסקר כבר חמש שנים את יהודה ושומרון? זו פשוט המומחיות שלו.

כשהוא נכנס הוא קיבל חוזה מיוחד ליהודה ושומרון? בראיון שקראתי הוא סיפר כיצד במיקרה הוא פגש בבית-הדואר בירושלים את נחמן שי, שהציע לו לבוא לעבוד בטלוויזיה. גם הוא נכנס לעבודתו ללא מיכרו, ובעניין המומחיות שלו, הוא רכש את מומחיותו, אם בכלל, תוך כדי עבודתו בטלוויזיה.

אתה חושב שהוא עיתונאי גרוע?

לא. איני חושב שהוא עיתונאי גרוע, כי אם בעל משוא-פנים פוליטי. הוא היה האיש שהביא בלי סוף אנשי אש"ף אל המסך. הוא האיש המתעקש לקרוא ליהודה ושומרון "גדה", למרות שהמינוח בוטל.

איך צריך לדעתך, רפיק חלבי לסקר את הנעשה ביהודה ושומרון?

הוא צריך לתת רק עובדות. בלי תעמולה פוליטית של אל-שאווה, שיגיד

פאפו (ברדת) מוד שביתה-מחאה של עובדי-הטלוויזיה, העובדים מתקבלים על סמך פרוטקציוניזם...

לנו כל פעם שהוא שונא אותנו-אנחנו לא חייבים לשמוע כל פעם את כרים ח'ליף או את בסאם אל-שקעה. שהם חברי אש"ף.

האנשים האלה הם אישי ציבור המייצגים את תושבי הגדה המערבית.

לא הגדה המערבית. צאי מהמינוח הזה. אימרי יהודה ושומרון.

אני חוזרת על שאיתי: האנשים האלה, שנדעתך אסור להביא את דבריהם בטלוויזיה, הם מנהיגי הגדה.

מצטער. במדיום ממלכתי לא חייבים לתת מקום לתעמולת אש"ף מפי אנשי אש"ף. יש תחנות טלוויזיה ערביות למכביר. אנחנו התחנה היהודית היחידה בעולם.

איך, אם כך, צריך לנסות את האירועים כגדה, סליחה, כי יהודה ושומרון?

צריך לדווח על אירועים חשובים. חשובים למי?

לא אתן דוגמות. אך אם מתר יוחלט לבצע אוטונומיה ויהיה צורך לארגן מינהל, צריך יהיה לסקר את הנושא.

ואם עד שתקום האוטונומיה יהיו מהומות, ילדים יבעירו צמיגים, תלמידות ישתבו ויהיו התנגשויות עם חיילי צה"ל — האם לדעתך צריך יהיה להתעקש מאירועים אלה?

לא. בוודאי שלא. אבל לא כל דבר צריך לצלם, אפשר רק לספר. אנשים רואים טלוויזיה, המהומה נעשית גדולה יותר. הטלוויזיה היא לא רק מדיום מדווח. אלא גם מדיום היוצר חדשות. (המשך בעמוד 36)

מכתב ללפיד שבו ציין כי הדיעות שהביע רפיק בספר אינן מתיישבות עם המשך תפקידו ככתב. לפיד הודיע לו כי נתן לרפיק אריקיי עקרוני, והתנה זאת בכך שרפיק יביא לו את הטקסט לקריאה.

אחרי שנודע לי שהספר הוצג בגרמניה

אני לא מפתח משביתה בטלוויזיה. כל מה שיש לעיתונאי רשות-השידור ולהכסיד זה השעות הנוספות

התקשרתי לפרופסור ירון, והוחלט לערוך חקירה אם רפיק לא עבר על ההוראות. עד היום לא הוגשו מסקנות. קראת את הספר? ודאי שלא!

אז לפי מה אתה קובע שי הספר הוא אנטי-ישראלי, ושאינו מתיישב עם תפקידו של רפיק חלבי ברשות-השידור?

אי-אפשר גם לא למסור לי את הספר לקריאה גם להגיד לי: לא קראת. פרופי

פאפו ומישפחתו במסיבה, זרם אנארכיסטי של כמה עיתונאים...

בצעקות, וירון לונדון נשא שלטים וחיים יבין ויעקב אחימאיר שמרו על ניטראלי-יות.

יעקב אחימאיר היה מצוייד במשקפי שמש וצילם אותי במצלמתו. כנראה בשר ביל האלבום הפרטי שלו. רפיק חלבי עשה תנועה עם יד ימין כלפי הלב שלו ואמר: מר פאפו לב שלי בשבילך אני אתן!

נו, אדם שהוא איתי לא יכול להיות לי שום דבר אישי נגדו. אני מאוד אוהב אותו. אם הוא יעבור, למשל, לעבוד באחד העיתונים הפרטיים, הייתי רוצה שאת ההשקפות והדיעות הפוליטיות שלו הוא יעביר לקהל כשהמטכרות השמנה של רשות-השידור והגנת ועדה-העובדים לא

נבאות כלכליות. כשהוא אומר שמשערים שתהינה עליות במחירים הוא גורם לי עליית מחירים. הטלוויזיה היא מדיום מאוד מאוד חזק.

ובכן, מה הן המחלות שלמדנו בפרשת אלישע שפיגלמן? מתקבלים לעבודה אנשים מבלי שיעברו מכרו חיצוני, קבלת העובדים נעשית בצורה פרטיזנית. על בסיס פרוטקציוניסטי והיכרות אישית, ו-כאשר הכתבים מקבלים את המסך לרשור תם הם הופכים בעיני עצמם לאנשים הר חשובים ביותר. הציבור רואה בהם בניינים איים ומפרשי המדיניות הישראלית.

כאן את רואה כמה רשות-השידור אינה מיקצועית! רשות-השידור מנהלת כמו